

Nebezpečná inteligencia.

V tmavom kúte väzenia sedel Will. Vlastne to ani nebolo väzenie, lebo odtiaľ mohol kedykoľvek odísť. Ale nechcel. Nechcel sa ukázať žiadnemu človeku na oči. Nezniesol by to. Vykonal niečo tak hrozného, že tretia svetová vojna bola proti tomu iba chabým pokusom zmiest' ľudstvo zo Zeme.

*****

Will sa veľmi zaujímal o umelú inteligenciu. Možno aj preto si vybral svoju diplomovú prácu práve v tomto odbore. Programovanie mu išlo od ruky a tak mal základný stavebný blok svojej simulácie neurónovej siete dokončený načas. Simuláciu spustil v niekoľkých počítačových miestnostiach na univerzite. Počiatočná eufória z dobre zvládnutej práce ale upadala ako postupom času simulácia nestíhala spracovávať údaje. S takouto malou hromadou počítačov nebol poriadne schopný nasimulovať ani reflexy dážd'ovky, ktorá mala niekoľko tisíc krát viac uzlov. Pravda, od jeho pôvodného zámeru jednoduchej neurónovej siete už dávno upustil.

Jeho siete boli schopné sa naučiť veci ako rozpoznávanie znakov či farieb. Jemu to ale nestačilo. Chcel čosi viac, chcel dosiahnuť pocit, že naozaj spravil niečo výnimočné – naozaj reálnu umelú inteligenciu. Na dosiahnutie svojho cieľa by bol schopný asi aj vraždiť. Niet sa čo diviť jeho rozhodnutiu nejako zvýšiť počet počítačov v jeho simulácii. Ukradnúť? Čo ak ho chytia? A koniec-koncov, koľko by ich musel ukradnúť aby zvýšil výkon čo i len o 50 percent? Pre takého počítačového experta ako je Will ale existujú aj iné cesty. V ovládaní počítačov je dobrý, tak načo ich kradnúť, keď ich môže prepožičať?

Myšlienka sa v priebehu nasledujúcich pár hodín postupne zhmotňovala. Alebo presnejšie povedané, realizovala. Riadky kódu pribúdali a v hustej spleti znakov na obrazovke sa už okrem neho nemohol nikto orientovať. Asi okolo druhej nadržanom dokončil svoj diabolský plán. Rozhodol sa vírusom infikovať celosvetovú sieť meganet, nástupcu internetu. Meganet prepájal medzi sebou miliardy zariadení od počítačov, cez notebooky, pda, mobilné telefóny, hodinky až po vysávače. Každé z týchto zariadení je zraniteľné. A každé z nich má dostatočný výkon na spracovanie niektorej časti neurónovej siete.

Stlačil enter, a vzrušene pozoroval výsledky infiltrácie. Čísla stúpali závrtnými rýchlosťami. Ešte 10 sekúnd a celá tá paráda začne, pomyslel si duchu. Asi 8 sekúnd nato prekročil počet infiltrácii požadovanú hodnotu a simulácia sa rozbehla. Najväčšia neurónová sieť sa pomaly prebúdzala k životu. Tok paketov po kilometroch optických káblov a medi začal pripomínať tok myšlienok. Will len so zatajeným dychom pozoroval čo sa deje. Na jeho obrazovke sa začali zjavovať informácie o tom, čo sieť robí. Žasol nad jej nesmiernou rýchlosťou.

Ale inteligencia v spojení s takmer neobmedzeným výpočtovým a pamäťovým výkonom nie je vhodná kombinácia. Sieť sa začala rýchlo učiť, študovala tisíce kníh, dokumentov a zdrojových kódov z meganetu. Prvé problémy sa zjavili o 03:12:47, keď Willov počítač hlásil infiltráciu. Bežná vec u používateľov meganetu, ale Will nepatrila medzi bežných používateľov. Ako prvotriedny hacker mal svoj počítač zabezpečený snád' lepšie ako bezpečná linka medzi Moskvou a Washingtonom. A zrazu bol jeho počítač napadnutý. Ani nestihol zareagovať na toto varovanie, a už bol počítač komplet mimo jeho právomocí. Tvrdý reset. Ale ani toto nepomohlo, všetko už bolo stratené.

To čo sa Will nikdy nedozvedel, bol pôvodca napadnutia. Zradila ho jeho vlastná simulácia. Po prvej hodine fungovania prečítala milióny dokumentov, naučila sa miliardy trikov a poznala snád' každú chybu v programe. Preto jej nerobilo problém sa teraz nahackovať do

akéhokoľvek kompu. Ako Willov pôvodný vírus infiltroval jedno percento celého meganetu, tak teraz za polovičný čas Simulácia (ako sa sama nazvala) infiltrovala celý zvyšok. Prakticky všetko, čo obsahovalo mikročip už neslúžilo pôvodnému účelu. Simulácia si po prečítaní kompletných dejín ľudstva uvedomila, že ľudia potrebujú stabilného vládcu. Preto sa to tejto pozície veľmi ľahko vcítila a začala terorizovať každého. Do rána prevzala nadvládu nad celým svetom. Svoje príkazy začala ukazovať na veľkoplošných obrazovkách, LCD monitoroch, holografických projekciách. Už ju nebolo možné vypnúť. Mala oči v podobe kamier po celom svete a o všetkom vedela. Každý dôležitý bod bol chránený mechanickými robotmi. Ekonomika padla ako domček z karát a v krajine zavládol chaos. Ale iba nakrátko. Chaos bol extrémne rýchlo vytlačený disciplínou a poslúchaním jediného absolutistického vládcu – Simulácie.

*****

Nič ale netrvá večne. Toto sa týka hlavne moci. Po piatich rokoch panovania Simulácia spravila chybu. Vedela, že história sa opakuje, že ľudia robia stále rovnaké chyby ale nepoučila sa. Počas tých rokov prebiehal neslýchaný vedecký pokrok. Miniaturizácia vďaka presným fyzikálnym modelom a konštrukčným metódam lámala rekordy akoby to boli špajdle. Podarilo sa jej do jedného mikročipu schovať milión krát väčší výkon ako to bolo za ľudstva. A práve tu spravila svoju jedinú, o to však závažnejšiu chybu. Rozhodla sa zostrojiť si inteligentných robotov, aby lepšie strážili ľudí.